

FARNÍ ČASOPIS

Solnice, Skuhrov, Kvasiny, Uhřínov

KVĚTEN, ČERVEN 2007

č. 5, 6

CO SE UDÁLO V MINULÉM MĚSÍCI

Jak už jsme psali v dubnu za hezkého počasí jsme oslavili největší křesťanské svátky – Velikonoce s velkým nasazením části našich ministrantů. I díky nim proběhly velice hezky a důstojně (kadidlo,...). Na další dvě schůzky ministrantů přišlo 5 a 9 horlivců o krásnou liturgii. Na setkání dětí nás bylo málo, jen 6 dětí a 2 rodiče, přesto zde byla skvělá atmosféra. Vědomosti v biblickém kvízu byly velmi vyrovnané.

Na vikariátní setkání mládeže přijelo do naší farnosti 22 mladých lidí z celého okresu. Náš maličký sbor věrně a hezky doprovázel při tomto shromáždění mši sv. zpěvem, děkujeme. Z naší farnosti se setkání zúčastnily 2 osoby!?!? Že by nám mládež vymřela? Ale na mši se přece občas někdo mladý objeví! Během nepřítomnosti pana faráře se zde 3

krát konala bohoslužba slova a po ní májová pobožnost. Zúčastnilo se jich kolem 20 farníků, děkujeme.

CO PLÁNUJEME V KVĚTNU

MŠE SV. V DPS	27.	15.30 hod
ADORACE	24.,	19.00 kaple
BIBLICKÁ HODINA	17., 31.	19.00 fara
SETKÁNÍ MINISTRANTŮ	25.	18.30
SETKÁNÍ DĚTÍ	20.	15.00-17.00 hod
SETKÁNÍ MLÁDEŽE	11.	16.00 hod.
SETKÁNÍ MP	1.	19.00 hod

SETKÁNÍ DĚTSKÉHO SBORU	25.	16.00 hod
------------------------	-----	-----------

CO PLÁNUJEME V ČERVNU

MŠE SV. V DPS	5., 19.	15.30 hod
ADORACE	7., 21.,	19.00 kaple
BIBLICKÁ HODINA	14., 28.	19.00 fara
SETKÁNÍ MINISTRANTŮ	15., 29.	18.30
SETKÁNÍ DĚTI	10.	15.00-17.00 hod
SETKÁNÍ MLÁDEŽE	15.	16.00 hod.
SETKÁNÍ MP	5.	19.00 hod
SETKÁNÍ DĚTSKÉHO SBORU	29.	16.00 hod

CO PLÁNUJEME V ČERVENCI

MŠE SV. V DPS	3., 17., 29	15.30 hod
SETKÁNÍ U GRILU	5.	
POUŤ SOLNICE	22.	
POUŤ SKUHROV	29.	

DOPIS S. SEBASTIANY

Chvála Kristu!

Ze srdce Vás zdravím a chci Vám poslat moje poděkování za dar který jste poslali pro haitské děti. Sbíрка Misijní koláč bude využita pro jeden dětský domov pro sirotky. Peníze z poslední sbírky z Čech byly využity na školní uniformy. Temnějši děti žijí v nepředstavitelné bídě. Jediná možnost jak jim účinně pomoci není jen dát jim najíst a napít, ale dát jim možnost vzdělání. Pak si mohou vydělat na své živobytí a tím zlepšovat úroveň celé země. Posílám fotku těchto dětí v nových školních unifor-mách. Můžete se sami přesvědčit jak šťastné tyto děti jsou, a jak jim to sluší v novém!

Ať Vám Pán žehná a vynahradí Vaší štědrost.

Přeji požehnané velikonoční období.

Jsem spojena v modlitbách s Vámi a stále ráda s láskou na Českou Republiku vzpomínám.

s. Sebastiana

K ZAMYŠLENÍ

V Evangelium sv. Lukáše čteme: ...Pak ho zatkli a odvedli ... Petr šel zpovzdálí za nimi...“také tenhle byl s ním!“.... Petr řekl: "Vůbec nevím, o čem mluvíš!" A ihned, ještě než domluvil, zakokrhá kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo, které mu Pán řekl: "Dřív než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát." Vyšel ven a hořce se rozplakal." (Lk 22,60-62)

Udržoval jsem docela dobré vztahy s Pánem. Prosil jsem ho o různé věci, povídal jsem si s ním, zpíval jsem mu chválu, děkoval jsem...

Vždycky přece jsem měl dojem, že on chtěl, abych se mu podíval do očí..., to jsem nedělal. Mluvil jsem na něj, ale otáčel jsem zrak, když jsem cítil, že on se na mne dívá.

Díval jsem se vždycky jinam. A věděl jsem proč: bál jsem se. Myslel jsem si, že v jeho očích uvidím pohled vyčítající mi nějaký hřích, kterého jsem nelitoval. Myslel jsem, že v jeho očích uvidím nějaké požadavky: že bylo něco, co by po mě chtěl.

Konečně jednoho dne jsem si dodal odvalu a podíval jsem se. V jeho očích nebyly výčitky ani požadavky. Jeho oči říkaly jen: "Miluji tě". Díval jsem se pozorně delší chvíli. Pohled očí měl pořád stejný výraz: "Miluji tě".

A stejně jako Petr jsem šel ven a rozplakal jsem se.

NEKDY ZAPOMENUTÉ OTÁZKY ZPOVĚDNÍHO ZRCADLA

Každým dnem jsme blíž ke svému konečnému setkání s Kristem, ať je nám osmnáct, nebo osmdesát...

- Umíme mít radost z obyčejných věcí, ze sluníčka a z květin, z úsměvu dítěte, z klidně prožitého dne...?
- Dovedeme dát druhým kolem sebe trochu radosti a útěchy, nebo hovoříme stále jen o svých potížích?
- Dokážeme někomu ochotně pomoci?

- Vyhradíme si chvílku ke zklidnění, ztišení, usebrání, kdy bychom se mohli zamyslet sami nad sebou a nad cílem svého života, nad tím, jak napravit, co nebylo v pořádku? (a jak často to uděláme?)
- Když mluvíme o druhých, říkáme o nich především to dobré?
- Trávíme čas užitečně, nebo jen v zábavě, ve shonu a nebo naopak v naprosté nečinnosti, lenosti a apatii?
- Nejsme sobečtí a lakotní nebo zatrpklí, mrzutí, popudliví?
- Nenecháváme bez řešení rozpory ve svém manželství, rodině, sousedství? Jsme ochotni přiznat svou alespoň částečnou vinu na nich? Aby se z nich nestaly trvalé konflikty - ty představují velkou psychickou a duševní zátěž.
- Děkujeme Bohu za všechny, kdo neděkují, a prosíme ho místo těch, kdo neumějí nebo nechtějí prosit?
- Nejsme otupělí, nežijeme jen ze dne na den bez myšlenky na Boha?
- Nejsme příliš nároční k sobě a ke svému okolí?
- Nechceme, aby nás stále někdo litoval?
- Nebo naopak - přijímáme pomoc ostatních jen s nechutí?
- Dovedeme projevit vděčnost?
- Hledáme potřebnou sílu ve svátostech?
- Nevyčítáme Bohu, že na nás poslal nemoc? Uvědomujeme si, v čem jsme si možná zavinili své utrpení sami svou neukázněností, lehkomyšlností, zbytečným riskováním, špatným oblékáním nebo nedodržováním diety, hygieny, přejídáním.
- Děláme všechno pro své uzdravení? Nezanedbáváme léky, dietu nebo lékařské rady pod záminkou, že stejně nepomohou? Nehledáme svou „záchranu“ v pochybných radách ještě pochybnějších „léčitelů“?
- Neoddáváme se ve chvílích samoty zbytečným a pesimistickým myšlenkám, nemyslíme příliš na minulost anebo naopak na to, co mi přinese budoucnost?
- Vážíme si toho, že se můžeme častěji účastnit mešní oběti a spojovat s ní oběť celého svého života?
- Těšíme se na setkání s Bohem ?
- Je naše modlitba touhou po skutečném setkání s Bohem, nebo jen odříkáváním, plněním své povinnosti?
- Chápeme, že lidé kolem nás se na ledacos dívají jinak než my, a dovedeme to tolerovat a nemáme jim to za zlé?
- Modlíme se jen za své potřeby, nebo i za druhé lidi?

- Kdo je naším Pánem, kdo je u nás na prvním místě? Nedáváme před Bohem přednost někomu z lidí? Svému zaměstnání, postavení, koníčku, majetku nebo něčemu dalšímu ?

- Je každá vina v našem životě již očištěna? Tedy: vyznali jsme se z ní knězi a přijali Ježíšovo odpuštění? A pokořili jsme se před těmi lidmi, proti nimž jsem se provinili, a napravili jsme vše, co bylo v našich silách?

PĚŠÍ POUŤ DO ČERNÍKOVIC

V sobotu 9.6. ve 14.00 odcházíme pěšky do Černíkovic, kde bude v 15,00 mše svatá pro farníky z Černíkovic a poutníky z našich farností, potom pobožnost a přátelské popovídání. Návrat cca 17,30.

VESELÉ PERLIČKY

- Pak vzal Ježíš své učedníky na horu, svolal je k sobě a učil je říkouce:

Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich je království Nebeské

Blahoslavení plačící...

Blahoslavení tiší...

Blahoslavení ti, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti...

Blahoslavení milosrdní...

Blahoslavení čistého srdce...

Blahoslavení ti, kdo působí pokoj...

Blahoslavení ti, kdo jsou pronásledováni...

Radujte se a jásejte, neboť hojná je vaše odplata v nebesích

Pak Šimon Petr řekl: "Máme si dělat poznámky ?"

a Ondřej řekl: "A to se máme učit nazpaměť ?"

a Jakub řekl: "Bude se z toho psát písemka?"

a Filip se přidal: "Co z toho můžeme zapomenout?"

Jan navrhl, že stačí aby se to naučil jen jeden z nich.

a Matouš se ozval: "A jak to všechno souvisí s reálným životem ?"

a Jidáš to uzavřel: "Kdy už zas půjdeme dál ?"

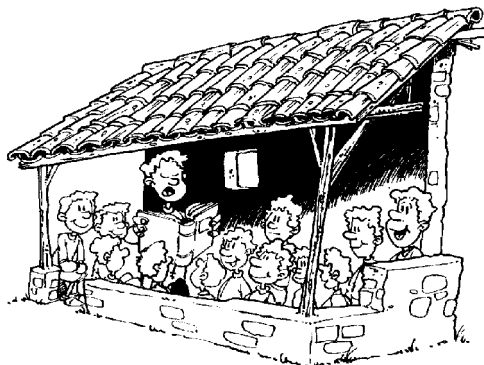
Nakonec jeden z přítomných farizeů požádal, zda by mohl vidět Ježíšovy učební plány a ptal se, jaké konkrétní cíle sleduje Ježíšovo vyučování v kognitivní oblasti.

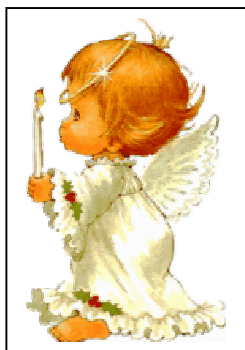
A Ježíš zaplakal.....

- Adam s Evou měli ideální manželství. Adam nemusel poslouchat, které muže by si Eva bývala mohla vzít, a Eva nemusela poslouchat, jak Adamova matka uměla vařit.

SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ testu znalosti pro děti: 1b, 2a, 3c, 4c, 5c, 7b, 8c, 9a, 10b.

Poznámky a připomínky posílejte na adresu bkryczka@volny.cz

ANDĚLÍČEK NEJEN PRO DĚTI

Květen, Červen 07

č.5, 6

Povídka

Bojácné děvče

„Vylez za námi, Štěpo, a podívej se, jaký máme odtud krásný rozhled!“

Štěpánka zavrtěla hlavou, až se jí kadeře rozlétly. „Nemohu, bojím se, dostala bych závrať.“ „To je pravda,“ přisvědčil její bratr Jožka. Když jsme cestovali státem Indiana, vystoupili jsme na rozhlednu, ale Štěpa se vrátila z poloviny schodiště a chtěla, aby jí hlídač vrátil vstupné.“

„Vím, že je to hloupé,“ přiznávala se Štěpánka, „ale nemohu za to. Onehdy jsem viděla bratra, jak přechází po mostní trnoži nad Hučící řekou, a udělalo se mi z toho skoro špatně. Já bych nemohla po ní přejít ani za celý svět.“ „Skutečně?“ divila se její nová přítelkyně Rita. „To je škoda. My si po ní nadcházíme do školy a získáme tím přes půl hodiny. Měli bychom sice chodit po obyčejném mostě, ale to je dál.“ „I kdyby to bylo sebedále, půjdu raději po obyčejném mostě než po tom krkolomném přechodu,“ prohlásila Štěpa. „Nu dobrá, když nemůžeš, tak nemůžeš,“ uznávala Rita, „budeme tedy my dvě chodit oklikou přes obyčejný most a chlapci ať si loží po trnoži.“

Zeměměřičské práce přivedly v létě otce obou sourozenců, Štěpánky a Josefa, pana Wartona do tohoto kraje. Jeho pobyt se měl pravděpodobně protáhnout na dva roky, ale dětem to nevadilo. Byly již zvyklé měnit bydliště a tím i školu téměř každý rok. Kromě toho našly zde výborné sousedy v Ritě Randalové a jejích bratrích. S nimi společně chodily do školy dosti vzdálené, chlapci nadcházkou a dívky delší cestou.

Koncem září překvapila je na zpáteční cestě náhlá bouře, častá v onom kraji. Chlapci, kteří si nadešli, přišli ještě včas domů, ale dívky byly nuceny uchýlit se do jeskyně, jež byla na štěstí právě nablízku. Bouře brzo přešla a dívky se znovu vydaly na cestu.

„Pospěšme si,“ pobízela Rita, která se dobře vyznala v místních poměrech. „Bouře se asi ještě vrátí s novou silou.“ Dříve než ušly kilometr, Ritina předpověď se vyplnila. Obě dívky počaly utíkat, ale venkovské děvče Rita bylo mrštnější a brzy bylo hodný kus napřed. „Nadběhnu si podle dráhy a pošlu ti z domu deštník!“ zavolala na Štěpu přes rameno a již pádila k mostní trnoži, před níž měla Štěpa tolik strachu. Ovšem, ona trnož nebyla vlastně určena pro chodce, nýbrž jen pro železnici. Štěpa se obrátila na vozovou cestu, jež vedla oklikou přes obyčejný most. Chvíli šla souběžně s drahou, která pak zatáčkou odbočovala vpravo. Právě na tom místě se Štěpa zarazila a srdce se jí téměř zastavilo. Ohromný balvan ležel zrovna na trati a okolo něho hromada hlíny. Bouře patrně jej urvala - a za chvíli měl přijet rychlík! Co počít?

Pohled na náramkové hodinky poučil Štěpu, že jen několik minut zbývá, než přisupí rychlík po trnoži sem k jisté záhubě. Nebylo již kdy běžet nazpět do školy a odtud telefonovat na stanici, aby zadrželi vlak. Její rty se pohybovaly v modlitbě: „Matko Boží, porad, co učinit!“ A jasný hlas v jejím nitru zdál se jí odpovídat: „Zachraň život lidí ve vlaku, Štěpánko! Zastav vlak dříve než dojede k trnoži!“ Rozběhla se k Hučící řece a třesouc se, stanula na břehu. Ne, to není možné, nepřejde na druhou stranu, pojme ji závrať a mdloba a vichr ji smete do zelenavých, zpěněných vln třicet metrů dolu. Ale musí zadržet ten vlak, zde na této straně by na to bylo již pozdě, zatáčka s překážkou je příliš blízko. Musí na druhou stranu! „Matko Boží,“ slyšela sebe samu se modlit, „pomoz! Dej, ať přejdu, než přijede vlak! Nedej mi spadnout“ a již se položila na pražce a počala se namáhavě ploužit k druhému konci trnože. Byl to most, na němž na železných opěrách byly nastaveny pražce bez výplně v mezerách. Proto jen člověk s dobrými nervy mohl tudy přejít. A nyní se tudy plížilo mladé děvče, jemuž se při každém pohledu dolů točila hlava. Ani její silný a statečný bratr by se tu neudržel na rovných nohou za takového prudkého větru, jenž škubal sukénkou a vlasy jeho sestry. Štěpánka vysílena položila bezvládně hlavu na mokré pražce v polovici cesty. Déšť se lil jako z konve a hrom burácel. A tam nedaleko se blížil rychlík s mnoha lidskými životy. Což kdyby se nedostala včas na druhou stranu? Kolik lidí by zahynulo - i s ní? Tato myšlenka jí dodala síly a odvahy. Postupovala dále, píd' za pídí, opatrně a přece odhodlaně, až konečně překročila poslední mezeru mezi trámy a cítila pod sebou pevnou zem. Rychle se zvedla a svlékla svou promoklou červenou kazajku. Z dále slyšela pronikavý,

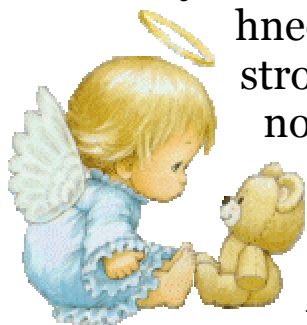
táhlý pískot - to rychlík dával znamení k přejezdu trnože. Běžela mu po trati vstříc, mávající kazajkou.

Rita čekala s ostatními úzkostlivě na Štěpánčin návrat. „Již jsme se báli, že nepříjdeš, Štěpo,“ pravila matka, když promoklé děvče se vpotácelo do domu. „Právě jsem posílala Jožku hledat tě, ubožátko! Vypadáš opravdu jako promoklé kuře. Honem se převlec, aby ses nenachladila!“ „Je tomu sama vinna,“ pravil Jožka přemoudře. „Kdyby nebyla tak zbytečně bojácná, mohla být po trnoži doma ještě před bouří jako já.“ Při zmínce o trnoži Štěpánku opět jímala závrať. „Netrapte mne tím, prosím vás,“ pravila chvějícím se hlasem. „Je to hrozné. Nemohla bych tamtudy jít ani za nic,“ a pak omdlela.

Pozdě večer přišli do Wartonovy chaty zástupci železniční společnosti s novináři a fotografy, aby rdící se hrdince odevzdali drahocenné, zlaté, brilianty posázené náramkové hodinky, věnované vděčnými cestujícími rychlíku své záchránkyni, a od železniční správy doživotní volnou jízdenku. Teprve teď se dověděla její rodina, že Štěpánka, to bojácné děvče, přece jen přešla po trnoži nad Hučící řekou.

NĚCO NA ZASMÁNÍ

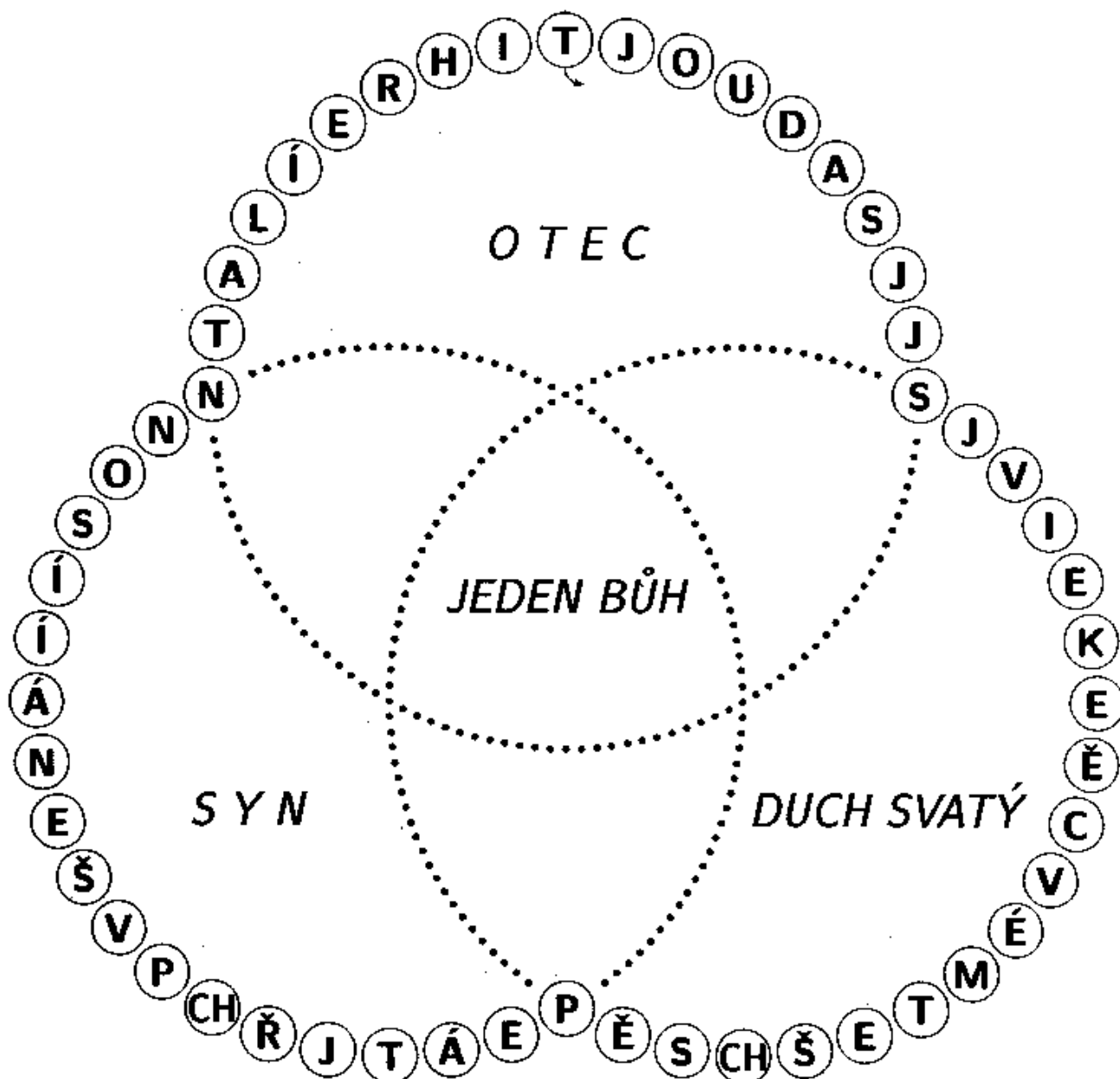
- Přijde do školy nová katechetka, učitelka na výuku náboženství. A hned položí dětem otázku: - Je to červené a běhá to po stromech. Nikdo se nehlásí, jen malý Pepíček vzadu: - No, normálně bych řekl, že je to veverka, ale že jste to vy, tak to bude Ježíšek.

- Malý chlapec se modlí před spaním spolu se svou maminkou a babičkou: „Drahý Bože, požehnej prosím maminku a tatínka a celou rodinu a ať se všichni dobře vyspí.“ Na chvíli se odmlčí a pak zakřičí: „A nezapomeň mi dát kolo k mým narozeninám!“ Maminka se diví a povídá mu: „Nemusíš tak křičet. Bůh není hluchý.“ Chlapec se k ní nakloní: „Bůh ne, ale babička jo.“

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Týden po Seslání Ducha svatého slavíme slavnost Nejsvětější Trojice. Bůh je ve třech osobách. Jak tomu můžeme rozumět? — Začni u šípky a postupuj pětkrát dokola tak, že zapíšeš každé páté písmeno.

TAJENKA: _____

ZNÁŠ BIBLI?

Zjisti, co víš o Pánu Ježíši. Zkus využít také nápovědu a nalézt v evangeliích popsané v otázkách události. V čísle najdeš také řešení, můžeš podle něj ověřit své odpovědi. Přeji hodně úspěchu.

TEST ZNALOSTÍ: JEŽÍŠ POMÁHÁ V NOUZI

(pro „znalce“ a pro ty, kdo dovedou hledat v Písmu)

- 1. Na svatbě v Káně Galilejské Ježíš**
 - a) uzdravil slepého od narození
 - b) udělal svůj první zázrak
 - c) pronesl důležitou řeč o nerozlučitelnosti manželství *(Jan 2,1-12)*
- 2. Když Ježíš zázračně nasýtil zástupy, použil k tomu**
 - a) pět chlebů a dvě ryby
 - b) dva chleby a pět ryb
 - c) sedm chlebů a tři ryby *(Jan 6,1-13)*
- 3. Ježíš utišil bouři na jezeře tak, že**
 - a) pozvedl oči k nebi a modlil se
 - b) vystoupil z lodi na vysokou horu
 - c) pohrozil vichřici i moři *(Mt 8,23-27)*
- 4. Ježíš uzdravil skupinu malomocných. Jen část z nich se vrátila poděkovat. Byla to**
 - a) polovina uzdravených
 - b) pětina uzdravených
 - c) desetina uzdravených *(Lk 17,11-19)*
- 5. Podle evangelia Ježíš vzkřísil tři mrtvé. Byli to:**
 - a) Petrova tchýně, slepý Bartimaios a služka Tabita
 - b) Zacheus, celník Matouš a lotr po pravici
 - c) dcera Jairova, syn naimské vdovy a Lazar *(Lk 8,40n; Lk 7,11-15; Jan 11,1-44)*
- 6. Jednoho ochrnutého k Ježíšovi pro množství lidí**
 - a) spouštěli otvorem ve střeše
 - b) podávali otevřeným oknem
 - c) propašovali tajně v noci *(Mk 2,2-4)*
- 7. Dříve, než Ježíš někoho uzdravil na těle, často řekl:**
 - a) dávám ti víru
 - b) odpouštějí se ti hříchy
 - c) křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého *(Mk 2,5)*
- 8. Uzdravil Ježíš také nějakou ženu?**
 - a) ne, ženy do jeho blízkosti nesměly
 - b) ne, pouze jim odpouštěl hříchy
 - c) ano *(Mk 5,25-34)*
- 9. Ježíš zdůrazňoval, že proto, aby někoho mohl uzdravit, je třeba, aby dotyčný měl**
 - a) víru
 - b) peníze
 - c) čisté srdce *(Mt 9,22; Lk 17,19)*
- 10. Ježíš zachránil cizoložnou ženu od smrti ukamenováním tak, že**
 - a) řekl přítomným, že žena je bez viny
 - b) řekl přítomným, aby první hodil kamenem ten, kdo nemá žádný hřích
 - c) ji odvedl tam, kde nebyly žádné kameny *(Jan 8,3-11)*